

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับ
ช่วงชั้นที่ 3 (English Program)
2. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผล
ของนักเรียนช่วงชั้น
3 (English Program)
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
(English Program)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ได้แก่ ช่วงชั้นที่ 3 (English Program)
ปีการศึกษา 2552 294 18
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ช่วงชั้นที่ 3 (English Program)
ปีการศึกษา 2552 โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (,2543 อ้างอิงมาจาก Krejcie & Morgan,1970)
95 % ($\alpha = .05$) ได้กลุ่มตัวอย่างอย่าง 241 ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) 17

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้มี 2 ฉบับ ซึ่งผลการหาคุณภาพของเครื่องมือจากการเก็บข้อมูลจริงกับ 50 คน เป็นดังนี้

1 ใช้สำหรับนักเรียน มีทั้งหมด 3

1

ได้แก่ เพศ ชั้น สังกัด

โรงเรียน ผลการเรียนรู้สะสมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1 ปีการศึกษา 2552 เป็น

(Check List)

2 แบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (English
Program) จังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย

1) แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่ 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .5380

2) แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง จำนวน 11 ข้อ มีค่าความ
เท่ากับ .56553) แบบสอบถามการปรับตัวเข้ากับเพื่อนในห้องเรียน จำนวน 14 ข้อ มีค่า
เท่ากับ .54534) แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่า
.54455) แบบสอบถามคุณภาพครูผู้สอน 20 ข้อ มีค่าความ เท่า
.51896) มสสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน 14 ข้อ มีค่าความ
เท่ากับ .51087) แบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง จำนวน 12 ข้อ มีค่า
เท่ากับ .5306

3

อาชีพ รายได้ และระดับ

การศึกษาของผู้ปกครอง

6 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

2 ใช้สำหรับครูผู้สอน

เป็นแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่ เพศ สถานภาพของครู อายุ ประสบการณ์

7 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบ

(Check List)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการโดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีและโรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม ด้วยตนเอง ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่วันที่ 21 30 . . 2553

4. การวิเคราะห์ข้อ

4.1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

4.3 การวิเคราะห์ (Multiple Regression Analysis)

การวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (English Program) จังหวัดพิษณุโลก สรุปผล ได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (English Program) จังหวัดพิษณุโลก พบว่า

ประสบการณ์สอนของครู มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 47.10

ประสบการณ์สอน 5-10 ปี ร้อยละ 47.10 มีประสบการณ์สอน 11-15 ปี ร้อยละ 5.80

ประสบการณ์สอน 16-20 ปี ร้อยละ 0.00 และมีประสบการณ์สอนมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 0.00

ระดับการศึกษาของบิดา มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 5.00

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 0.40 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 6.20

. ร้อยละ 4.10 . ร้อยละ 13.70 ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 30.70

โท ร้อยละ 20.70 และระดับปริญญาเอก ร้อยละ 19.10

บการศึกษอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 5.40

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 2.90 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 5.00

. ร้อยละ 5.00 . ร้อยละ 8.30 ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 32.00

โท ร้อยละ 21.60 และระดับปริญญาเอก ร้อยละ 19.90

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน

ร้อยละ 0.00 มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 1.70 มีรายได้ 10,001 - 15,000

บาทต่อเดือน ร้อยละ 9.10 มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 12.90
รายได้มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 76.30

อาชีพของบิดา มีอาชีพรับราชการ ร้อยละ 40.25

ร้อยละ 22.82 อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 6.22 อาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 21.99

ตรกร ร้อยละ 8.72

มีอาชีพรับราชการ ร้อยละ 41.91 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อย

14.52 อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 8.71 อาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 21.58

ร้อยละ 13.28

นักเรียน มีความรู้พื้นฐาน 3.74 ผลการประเมินอยู่ในระดับดีเยี่ยม ความรู้

3.86 ผลการประเมินอยู่ในระดับดีเยี่ยม

นักเรียนได้คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เฉลี่ย 3.75 การปรับตัวเข้ากับเพื่อนใน

ห้องเรียน เฉลี่ย 4.06 คะแนนลักษณะมุ่งอนาคต เฉลี่ย 3.89

4.10 คะแนนสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เฉลี่ย 3.99

4.09 คะแนนลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง เฉลี่ย 3.78

สนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เฉลี่ย 4.06

3.68

2. เมื่อทำการวิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยกันทั้ง 24 124 ค่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .001 -.661 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่าง
ตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่าสูงสุด คือ คุณภาพการสอนของคุณ (X6) กับประสบการณ์ในการสอนของ

(X7) ($r = .661$) ซึ่งมีทิศทางเป็นบวก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปร
พยากรณ์ที่มีค่าต่ำสุด คือ อาชีพของมารดา(รับจ้าง)(X22) กับ ประสบการณ์ในการสอนของคุณ
(X7) ($r = .000$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 (English Program) กับตัวแปรอื่น ๆ พบว่า

ความรู้พื้นฐาน (X1) ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ (X2) ลักษณะมุ่งอนาคต (X5)

(X13) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

(English Program) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X3) (ธุรกิจส่วนตัว) (X23) มีความสัมพันธ์กับ
 ช่วงชั้นที่ 3 (English Program) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย
 คือ ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ (r =.508) ความรู้พื้นฐาน (r =.275) ลักษณะมุ่งอนาคต
 (r =.179) (X13) (r =.133) (ธุรกิจส่วนตัว) (r =-.135)
 (X13) (r =.133)

3. ผลการค้นหาค่าพยากรณ์ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วง 3 (English Program)

วิเคราะห์การถดถอย

ตัวแปรพยากรณ์ร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

(English Program)

ได้อย่างมีนัยสำคัญทาง

.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) .636 ค่า

กรณีได้หรือ

40.50 ($R^2 = .405$) ค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ เท่ากับ $\pm .28692$

.05 5 ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ (X2) ลักษณะมุ่ง

(X5) ประสบการณ์ในการสอนของครู (X7) (X13)

ส่งผลทางบวก และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X14) ซึ่งส่งผลทางลบ ส่วนตัวแปรที่เหลือ

19 ตัว มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการ
 พยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

(English Program)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .038X_1 + .784X_2 + .002X_3 + .049X_4 + .119X_5 - .109X_6 + .138X_7 - .010X_8 - .012X_9 \\ - .120X_{10} - .007X_{11} - .015X_{12} + .052X_{13} - .080X_{14} - .279X_{15} - .194X_{16} - .270X_{17} - .343X_{18} \\ - .285X_{19} + .002X_{20} - .008X_{21} - .038X_{22} - .058X_{23} + .081X_{24} + .878$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .037Z_1 + .564Z_2 + .002Z_3 + .064Z_4 + .153Z_5 - .124Z_6 + .244Z_7 - .013Z_8 - .024Z_9 \\ - .138Z_{10} - .008Z_{11} - .075Z_{12} + .279Z_{13} - .163Z_{14} - .389Z_{15} - .231Z_{16} - .167Z_{17} \\ - .398Z_{18} - .233Z_{19} + .003Z_{20} - .008Z_{21} - .027Z_{22} - .067Z_{23} + .068Z_{24}$$

4. ผลการค้นหาดัชนีพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (English Program)

เมื่อทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตัวแปรพยากรณ์ร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
(English Program) ลก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .589 มีค่าอำนาจในการพยากรณ์
ได้ร้อยละ 34.70 ($R^2 = .347$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .28801$
และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ที่มีนัย .01 5

ตัว คือ ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ (X2) (X13)

ประสบการณ์สอนของครู (X7) ซึ่งส่งผลทางบวก อาชีพของบิดา (ธุรกิจส่วนตัว) (X18) และรายได้
ของครอบครัวต่อเดือน (X14) ซึ่งส่งผลทางลบ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (English Program)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .758X_2 + .066X_7 + .042X_{13} - .089X_{14} - .134X_{18} + .673$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .571Z_2 + .118Z_7 + .226Z_{13} - .181Z_{14} - .156Z_{18}$$

ยครั้งนี้ จะอภิปรายในหัวข้อตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อ
(English Program)

จากการนำตัวพยากรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยคาดการณ์ไว้ในเบื้องต้นว่า น่าจะมีความสัมพันธ์
(English Program)

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) (Stepwise)
โดยคัดเลือกตัวพยากรณ์ได้เพียงบางส่วน ปรากฏว่าตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์
(English Program)

1. ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .758

ความสัมพันธ์ทางบวก นั่นคือ การมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นสองภาษามีแนวโน้มที่มากขึ้นด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนที่มี
ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมากมักจะสามารรถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้ดีกว่า
นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษน้อย ผลงานวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับการวิจัยของ
ประนอม ทวีกาญจน์ (2526 หน้า 15) อรพินทร์ ชูชม(2522 หน้า 101)
(2540) พรรณภา แก้วคง (2548) สุพิชรินทร์ ทับทิมทอง (2545) ที่พบว่าความรู้พื้นฐานมี
ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้เคสมิเพอร์ (1978 หน้า 2772A) พบว่า
ความรู้พื้นฐานเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -.134 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทาง
รับธุรกิจส่วนตัวส่วนใหญ่จะได้รับการศึกษาค่อนข้างสูง จะเป็นผู้มี
แต่ไม่ค่อยมีเวลาที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
โครงการโรงเรียนสองภาษา ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนใน
แต่อาชีพทำให้มุ่งหวังแต่ด้านธุรกิจทำให้ขาดเวลาที่จะมาดูแลด้านการเรียนของ
นักเรียนจึงทำให้ผลการเรียนต่ำ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โชปรา(Chopra
หน้า 359-362) เวิร์ธจันตัน(1971 หน้า 7-10) (2523 หน้า 91)
(2533) (2534) (2538 หน้า 52) ที่พบว่า อาชีพของ
บิดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .042

ความสัมพันธ์ทางบวก นั่นคือ มารดาที่มีการศึกษาสูงจะให้ความสำคัญของการศึกษา จะสนับสนุนในการเรียน ให้กำลังใจ ให้รางวัล เอาใจใส่การทำงานบ้าน อบรมเลี้ยงดูให้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ จึงทำให้เด็กมีลักษณะจิตใจที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้น รวมทั้งมีสติปัญญาดี อันนำไปสู่ความสำเร็จและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธรรม์ จันทน์หอม(2523:17) สุพันธ์ อนุตตรปัญญา (2533 หน้า 8-9) (2541 หน้า 41) ที่พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. รายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -.089 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทาง
ครอบครัวที่มีรายได้สูงมักจะไม่ค่อยมีเวลา ขาดการดูแลเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนของนักเรียนอย่างจริงจัง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ อารุง จันทวนิช และวิลเลียม พี ฟลูเลอร์ (2520) เวิร์จิงตัน (1971) ที่พบว่ารายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับ
ที่ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ แพรงเคิล (1960) และยุพิน นิสนันต์ (2515) ที่พบว่า
ย่นต่ำมาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

5. ประสบการณ์สอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนในโครงการโรงเรียนสองภาษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .066
ความสัมพันธ์ทางบวก นั่นคือ ครูที่มีประสบการณ์สอนหลายปีจะมีความรู้
ทักษะในการถ่ายทอดความรู้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์สอนน้อย ซึ่งผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับ
(1980) (2538 หน้า 57) สุพันธ์ จันทระ (2526) ชดmaniษฐ์ พุก
(2536 หน้า 73-79) ที่พบว่า ประสบการณ์สอนของครูมีอิทธิพลต่อผล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำเสนอผลการวิจัยไปใช้

พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 ช่วงชั้นที่ 3 (English Program) ได้แก่
 ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา ประสบการณ์สอนของคุณ อาชีพ
 ของบิดาและรายได้ของครอบครัว ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 (English Program) นั้นควรมีการส่งเสริมดังนี้

1. ครอบครัว มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน
 (English Program) ดังจะเห็นได้จากปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนส่วนใหญ่แล้วมาจากพื้นฐานทางด้านครอบครัว เช่น ระดับการศึกษาสูงสุดของ
 บิดาและรายได้ของครอบครัว ฉะนั้นการส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนดีได้นั้น ต้องเริ่มจากครอบครัว ซึ่งถือว่ามีส่วนสำคัญในการหล่อหลอมและปลูกฝังในสิ่งที่ดี
 และเหมาะสมให้แก่เด็ก บรรยากาศในครอบครัวที่เต็มไปด้วยความรัก ความอบอุ่น ช่วยเหลือเกื้อกูล
 การอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่เหมาะสม พ่อแม่ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ให้คำแนะนำ ให้
 ความช่วยเหลือคุ้มครอง ให้ความรักและตอบสนองความต้องการทางกายและทางใจเพื่อให้เด็กได้
 เจริญเติบโตในทุกด้านและเป็นสมาชิกที่ดีมีคุณภาพในสังคมต่อไป

2. ครงการโรงเรียนสองภาษาครูผู้สอนควรให้ความ
 ตระหนักและให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานในการเรียนใน
 วิชาต่าง ๆ รวมทั้งทำความเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนและควรมีการปรับปรุงความรู้พื้นฐานของ
 นักเรียนให้มีความเพียงพอก่อนที่จะสอนในเนื้อหาใหม่ นักเรียนจะได้มีพื้นฐานภาษาอังกฤษ
 ในการแสวงหาความรู้ในโลกยุคปัจจุบันและอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลควรใช้วิธีการสังเกตร่วมด้วย สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล
 จากเครื่องมือ ตลอดจนควรมีการวางแผนในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะ
 งานวิจัยที่มีตัวแปรที่ศึกษาเป็นจำนวนมาก การเก็บข้อมูลต้องใช้เครื่องมือหลายชุด ควรมีการ

2. ควรมีการวิจัยในลักษณะนี้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ และควรจะขยายขอบเขตของประชากรให้ใหญ่ขึ้น เพื่อตรวจสอบว่าผลการวิจัยที่ได้จะยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้หรือไม่

3. โดยใช้ตัวพยากรณ์ที่ได้จากผลการวิจัยครั้งนี้เป็นตัวแปรอิสระในการทดลอง ซึ่งจะเป็นการตรวจสอบอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ อันอาจจะได้ข้อค้นพบที่สามารถทำให้สร้างทฤษฎีได้

4. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่เจาะลึกในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ตัวแปรพยากรณ์เพิ่มมากขึ้น

5. ควรมีการวิจัยในลักษณะนี้โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์อื่น เช่น การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยที่ได้ว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้หรือไม่และอาจได้รูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขอ

(English Program)

6. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการตรวจสอบตัวแปรที่มีผลต่อการวิจัยนี้ พบว่าไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่

(English Program)

เพื่อเป็นการสนับสนุนผลการวิจัยซึ่งทำให้ผลการวิจัยถูกต้องมากขึ้น